

Folketingets Bedkommende; det er nu Vænderingsforſlagene for Landſtinget, der foreligger. — Den ærede Ordſfører har Ordet.

Ordſføreren (Steffenſen): Som det høje Ting vil have ſet af Betænkningen, er Fællesudvalget blevet enigt om Vænderingsforſlag, hvis Vedtagelſe vil bevirke, at denne Lov kommer til at foreligge i enſlydende Stikſelſe fra begge Ting. For Landſtingets Bedkommende er det foreſlaaet, at man gaar ind paa de Vænderinger, der i det andet Ting ere vedtagne til § 5, men ſom vi ſtemte ud her ved eneſte Behandling, nemlig for det forſte, at en Tønde Hartkorn med Henſyn til Snekafſningsbyrden ſkal ſtilles lige med 3 à 5,000 Kr. Assuranceſum og 1 à 2 Mandſ Folkehold, ſaa at der alſaa ved Regulativernes Affattelſe gives Valget mellem, hvorledes man vil ſætte Hartkorn i Forhold til Assuranceſum og Folkehold indenfor diſſe Grænſer; for det andet Beſtemmelſen om, at der ved Udarbejdelsen af Regulativerne ſkal tagtages, at der paalignes hver fuld Tønde Hartkorn eller dertil ſvarende Bygningsassuranceſum eller Folkehold ſamme Snekafſningsbyrde, ſaaledes at Regulativerne alſaa ikke ſtulle have noget Spillerum i den Henſeende. Derimod er man bleven ſtaaende ved den Beſtemmelſe med Henſyn til Skovſtyldens Deltagelſe i Snekafſningsbyrden, ſom blev vedtagen her i Tinget. Derhos er der foreſlaaet, at der i § 7 indſættes en Antydning af Uenſteligheden af, at man kommer til en Omregulering af Skovſtylden. Hele Udvalget er nemlig enigt i, at Skyldbæringen af Skovene er ſaa forældet — den er jo ogſaa over 200 Aar gammel — at det vilde være enſteligt at ſaa dette Forhold omordnet, og man har derfor rettet den Opfordring til den højtærede Indenrigsminiſter, at han vil tage dette Spørgſmaal under Overvejelſe og fremme denne Sag ſaa hurtigt ſom muligt. Jeg ſkal med diſſe Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Fællesudvalgets Indſtillinger for Landſtingets Bedkommende.

Breinholt: Da man kender min Stilling til den foreliggende Sag, kan det maaffe have undret adſkillige, at jeg er gaaet med til den Næſte Forſlag, der foreligger ſom Indſtillinger fra Fællesudvalget. Forklaringen er imidlertid meget ſimpel: man bøjer ſig for det uundgaaelige, og netop den Omſtændighed, at dette Lovforſlag næſten udfærd er gaaet gennem Fællesudvalgets Stærſild, viſer, hvor uundgaaeligt det er. Jeg har derfor i god og fuld Overens-

ſtemmelſe med min hidtidige Optræden ſøgt at gøre dette uundgaaelige ſaa taaleligt, ſom det efter Omſtændighederne var muligt, og jeg tror, at det er et Fremſkridt, der er ſket her; derfor har jeg kunnet gaa med til Indſtillingen, men tør dog ikke ved denne Indſtilling paa nogen Maade forbinde mig derfor til at ſtemme for Loven, da jeg tror, at den vil gøre mere Skade end Gavn og frembringe flere Ulemper end Fordele. Jeg agter derfor til Slutning at ſtemme mod Loven.

Indenrigsminiſteren (Ingerslev): Jeg ſtulde tillade mig at tro, at det ærede Medlem ſtaar ene, temmelig ene om ſin Mening baade i denne Sal og uden for denne Sal, men det ſkal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Vænderingsforſlagene føler jeg ingen Trang til at udtale mig om, de have været debatterede her mange Gange. Det høje Ting veed meget vel, at der er nogle af dem, jeg jynes mindre godt om, og der er et enkelt, ſom jeg maaffe ellers ikke kunde slutte mig til, men Fællesudvalgets Indſtilling er jo enſtemmig, og der er intet Spørgſmaal om, at den vil blive vedtagen og Lovforſlaget blive bragt til Ende, hvilket jeg i og for ſig anſer for heldigt. — Angaaende den Henſtilling, man har gjort med Henſyn til Skovſtylden, ſkal jeg ſige et Par Ord. Den nuværende Ordning blev truffen 13de Oktober 1696, og Reglen var den, at Skovene ſtulde anlæes til Svins Olden, og at 1 Td. Hartkorn ſtulde beregnes efter 24 Svins Olden. Det er den Hovedregel, ſom beſtaar endnu den Dag i Dag i Henſtilling til en nu ſnart 200 Aar gammel Forordning. Det er vel bekendt, at Forholdene have udviklet ſig ſiden den Tid paa en meget forſtellig Maade. Den ærede Ordſfører for Fællesudvalget har tidligere gjort meget udførlig Rede derfor, og det ſkal jeg ikke nærmere gaa ind paa; men det er vel bekendt, at der er mangfoldige Ting, der under de nuværende faktiſke Forhold og under den nuværende faktiſke Beſtattung og Iſte-Beſtattung — der findes jo Skove uden Skovſtyld — maa underſøges, inden man kan gaa videre. Dertil kommer Spørgſmaalet om, hvilken Betydning Forordningen af 27de September 1805 om fremtvungen Fredſtavsforpligtelſe maa have over for Skyldbæringen, og der er adſkillige andre Ting, ſom ogſaa maa klares, inden man kan gaa til en ſpeciel Underſøgelse af, hvorledes Foranſtaltningen ſkal træffes. Jeg ſiger dette, for at man ikke ſkal hengive ſig til den Illuſion, at det vil være et let Arbejde at komme igennem med, at gaa til en forandret Skyldbæring af Skovene, men i øvrigt ſkal Sagen blive taget under Over-